

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Migoń-Karwowska

SSO Robert Bednarczyk

Ławnicy: Grzegorz Koczubaj, Alina Martysiewicz, Krystyna Wolna

Protokolant: Emilia Tkacz

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu – Kamili Wolańskiej

po rozpoznaniu w dniach: 9 października 2020r., 24 listopada 2020r., 22 lutego 2021r., 22 kwietnia 2021r., 24 czerwca 2021r. w Jeleniej Górze

sprawy

W. B. syna J. i L. z domu G.

urodzonego (...) w E.

oskarżonego o to, że

w dniu 25 stycznia 2020r. w mieszkaniu nr (...) budynku przy ul. (...) w Z., woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia brata P. B., znajdując się w stanie nietrzeźwości, w trakcie wywołanej awantury, groził P. B. pozbawieniem go życia, kierując w jego stronę najpierw długi nóż kuchenny z drewnianą rączką, o szerokości ostrza ok. 5 cm, a następnie nóż kuchenny z metalowym brzeszczotem o dł. ok. 19 cm i z rękojeścią wykonaną z tworzywa sztucznego koloru czerwonego i żółtego o długości ok. 13 cm i powodując u próbującego odeprzeć te ataki pokrzywdzonego powierzchowne rany cięte na ręce prawej i lewej, a także, w momencie odwrócenia się przez niego tyłem, ranę kłutą o wymiarach 1x0,1 cm na powierzchni jego pleców, pod łopatką po stronie prawej, a następnie konsekwentnie dążąc do zrealizowania wypowiedzianych gróźb, zadał z dużą siłą cios trzymanym w rękę nożem w lewą stronę klatki piersiowej obróconego w jego stronę P. B., czym spowodował u niego ranę ciętą kłutą o wymiarach 1,7 x 06 cm, penetrującą do światła klatki piersiowej z raną kłutą worka osierdziowego i prawej komory serca z następowym masywnym krwotokiem do worka osierdziowego i lewej jamy opłucnowej ze wstrząsem krwotocznym, skutkującym zgonem wymienionego,

tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **W. B.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 148 § 1 k.k. wymierza mu karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **W. B.** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 25 stycznia 2020r. godz. 22:00 do 29 stycznia 2021r. do godz. 22:00 i od 10 lutego 2021r. od godz. 22:00 do 24 czerwca 2021r.;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci dwóch noży, bliżej opisanych w wykazach DRZ nr 302/20 pod poz. 1 na karcie 325 akt i DRZ nr 321/20 pod poz. 1 na karcie 338 akt;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządza zwrot dowodów rzeczowych w postaci:

a. odzieży, bliżej opisanej w wykazie DRZ nr od 303/20 do 307/20 pod poz. od 2 do 6 na karcie 325 akt – pokrzywdzonemu J. B.,

b. odzieży, bliżej opisanej w wykazie DRZ nr od 308/20 do 315/20 pod poz. od 7 do 14 na karcie 325 akt – oskarżonemu W. B.,

c. odzieży, bliżej opisanej w wykazie DRZ nr od 317/20 do 320/20 pod poz. od 1 do 4 na karcie 327 akt – pokrzywdzonym J. B. i E. C.;

V. na podstawie art. 22³ ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. J. K. kwotę 2188,75 złotych z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. B. z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym, w tym kwotę 317,40 złotych z tytułu podatku od towarów i usług;

VI. zwalnia oskarżonego **W. B.** od uiszczenia kosztów sądowych, w tym od opłaty;

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 78/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			

Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. B.	<p>W dniu 25 stycznia 2020r. w mieszkaniu nr (...) budynku przy ul. (...) w Z., woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia brata P. B., znajdując się w stanie nietrzeźwości, w trakcie wywołanej awantury, groził P. B. pozbawieniem go życia, kierując w jego stronę najpierw długi nóż kuchenny z drewnianą rączką, o szerokości ostrza ok. 5 cm, a następnie nóż kuchenny z metalowym brzeszczotem o dł. ok. 19 cm i z rękojeścią wykonaną z tworzywa sztucznego koloru czerwonego i żółtego o długości ok. 13 cm i powodując u próbującego odeprzeć te ataki pokrzywdzonego powierzchowne rany cięte na ręce prawej i lewej, a także, w momencie odwrócenia się przez niego tyłem, ranę klutą o wymiarach 1x0,1 cm na powierzchni jego pleców, pod łopatką po stronie prawej, a następnie konsekwentnie dążąc do zrealizowania wypowiedzianych gróźb, zadał z dużą siłą cios trzymanym w ręku nożem</p>	

		<p>w lewą stronę klatki piersiowej obróconego w jego stronę P. B., czym spowodował u niego ranę cięto kłutą o wymiarach 1,7x0,6 cm, penetrującą do światła klatki piersiowej z raną kłutą worka osierdziowego i prawej komory serca z następowym masywnym krwotokiem do worka osierdziowego i lewej jamy opłucnowej ze wstrząsem krwotocznym, skutkującym zgonem wymienionego.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- W. B., P. B. i J. B. byli braćmi i zamieszkiwali wspólnie w mieszkaniu położonym w Z. przy ul. (...). Wszyscy bracia nadużywali alkoholu. Między W. B. a P. B. często dochodziło do kłótni.</p> <p>- 25 stycznia 2020 r. około 19:30 do mieszkania braci B. przyszedł ich sąsiad A. P. (1), aby obejrzeć u nich film w telewizji. A. P. (1) i P. B. spożywali razem alkohol w postaci wódki. J. B. wypił z nimi kieliszek wódki i poszedł spać, ponieważ był już nietrzeźwy. P. B. nie chciał poczęstować alkoholem W. B., z uwagi na stan nietrzeźwości, w jakim się znajdował ten jego brat. Między W. B. a P. B. doszło do kłótni na tym</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. B. k. 59-61, 101-103, 117, 202-205, 255-257, 394v.-396,</p> <p>Zeznania świadka A. P. (1) k. 87-90,</p> <p>Zeznania świadka M. K. k. 225-226, 492v-493,</p> <p>Zeznania świadka T. G. (1) k. 15-18, 423v.-424,</p> <p>Zeznania świadka E. G. k. 33-35, 171-172, 423,</p> <p>Zeznania świadka M. W. k. 20, 248-250, 424,</p> <p>Zeznania świadka T. C. k. 82, 424v.425,</p> <p>Protokół oględzin miejsca zabójstwa wraz z dokumentacją cyfrową k. 23-25, 300,</p>		

tle. Obaj bracia zaczęli się wzajemnie wyzywać.

- W pewnym momencie W. B. chwycił nóż kuchenny z drewnianą rękojeścią, o szerokości 5 cm i machnął nim w stronę P. B., grożąc mu przy tym pozbawieniem życia. A. P. (1), widząc tę sytuację, wyrwał W. B. nóż, kalecząc przy tym lewą dłoń o jego ostrze. Po wyrwaniu noża W. B. uspokoił się.

- P. B. i A. P. (1) kontynuowali picie alkoholu. Widząc to W. B. ponownie się zdenerwował i zaczął mieć pretensje do swojego brata. P. B. i W. B. zaczęli się szarpać. Wówczas to W. B. zaatakował P. B. kolejnym nożem kuchennym z metalowym brzeszczotem o długości około 19 cm, z rękojeścią wykonaną z tworzywa sztucznego koloru czerwonego i żółtego o długości 13 cm. Kiedy P. B. odwrócił się tyłem do W. B. ten zadał mu cios nożem w plecy, pod łopatkę, po prawej stronie. Następnie W. B., ponownie grążąc P. B. pozbawieniem życia i konsekwentnie do tego dążąc, zadał mu z dużą siłą trzymany w ręku nożem cios w lewą stronę klatki piersiowej. W tym czasie P. B. był obrócony w stronę W. B..

- Po zadanych ciosach P. B. złapał rękami miejsce, w które W. B. zadał mu

Protokół oględzin A. P. (1) k. 26-27,

Protokół zatrzymania rzeczy k. 62-64,

Opinia z przeprowadzonych badań biologicznych k. 209-211,

Dokumentacja fotograficzna k. 230-244,

Protokół zatrzymania osoby k. 10,

Karta medycznych czynności ratunkowych k. 5,

Opinia wstępna biegłego W. G. k. 91,

opinia biegłego W. G. wraz z protokołem sekcji zwłok,

Opinia biegłego W. G. k. 284-286,

cios nożem i wyszedł z mieszkania na korytarz. Za nim wyszedł też A. P. (1). P. B. usiadł na schodach i na prośbę A. P. (1) podniósł do góry koszulkę, pokazując mu ranę klatki piersiowej. Następnie P. B. położył się na podłodze, zaś A. P. (1) poszedł szukać dla niego pomocy. Na klatce schodowej spotkał sąsiada T. G. (1), którego poinformował o zdarzeniu. T. G. (1) zawiadomił o zdarzeniu pogotowie. Z kolei A. P. (1), ręcznikiem przekazanym mu przez T. G. (1), próbował zatamować krew wypływającą z rany doznanej przez P. B..

- Na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze z KPP w L. T. C. i M. W.. M. W. rozpoczął reanimację P. B., zaś T. C. udał się do mieszkania braci B.. W. B., na widok funkcjonariusza policji, krzyknął do niego „dawaj tu, k.” i uniósł trzymaną w ręce nogę od krzesła. T. C. użył wobec niego ręcznego miotacza gazu, po czym wspólnie z M. W., który przyszedł mu z pomocą dokonali zatrzymania W. B..

- Na miejsce zdarzenia przybył też zespół ratownictwa medycznego, który stwierdził zgon P. B..

- W następstwie zachowania W. B. P. B. doznał obrażeń ciała:

- na klatce piersiowej po lewej stronie w VI przestrzeni międzyżebrowej rany ciętej kłutej o wymiarach 1,7x0,6 cm, penetrującej do światła klatki piersiowej, z raną kłutą worka osierdziowego i prawej komory serca, z następowym masywnym krwotokiem do worka osierdziowego i lewej jamy opłucnowej, ze wstrząsem krwotocznym; kanał rany przebiegał od dołu, boku i przodu ku górze, przyśrodkowo i tyłowi, jego głębokość wynosiła ok. 13 cm. Rana ta była przyczyną zgonu P. B.;
- na plecach po prawej stronie pod łopatką prawą powierzchownej rany kłutej 1x0,1 cm, o głębokości ok. 1 cm,
- na palcu IV ręki prawej, na powierzchni grzbietowej palca, powierzchownej rany ciętej 0,8x0,1 cm, podobnej rany na palcu V w tej samej linii co rana na palcu IV 1,5x0,1 cm, na palcu I ręki lewej od strony palca II w miejscu chwytym ręki lewej powierzchownej rany ciętej 1,8x0,1 cm,

<p>przebiegającej wzdłuż długiej osi palca I; rany te miały charakter obrażeń obronnych.</p>			
<p>25 stycznia 2020 r. o 22:36 W. B. posiadał 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. U P. B. stwierdzono natomiast 3,2 ‰ alkoholu we krwi.</p>	<p>Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego k. 9, Opinia z przeprowadzonych badań k. 147-149,</p>		
<p>W. B. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Rozpoznano u niego cechy uzależnienia od alkoholu – aktualnie w fazie wymuszonej abstynencji oraz cechy organicznego uszkodzenia CUN – bez znaczenia na poczytalność tempore criminis. W trakcie popełniania zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem - nie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 31 § 1 k.k. lub w art. 31 § 2 k.k.</p>	<p>Opinia sądowo-psychiatryczna k. 180-182,</p>		
<p>Oskarżony W. B. nie był karany sądownie. Oskarżony przed osadzeniem pracował dorywczo, był zarejestrowany w PUP w L.. Okresowo korzystał ze wsparcia (...) w S.. Od wielu lat nadużywał alkoholu.</p>	<p>Dane o karalności k. 386, Wywiad środowiskowy k. 159-160</p>		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego W. B.	Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne jedynie w tej części, w której wskazywał na wspólne zamieszkiwanie z braćmi P. i J. B. i spożywanie alkoholu. Jego relacja w tej części koresponduje z całym pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i nie sposób jej kwestionować.	
j.w.	Zeznania świadka A. P. (1)	A. P. (1) był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, bowiem przebywał wówczas w mieszkaniu braci B.. Relacja przedstawiona przez tego świadka jest spójna i logiczna, a nadto	

koresponduje z zebrany
w sprawie materiałem
dowodowym. Fakt
wyrwania noża
oskarżonemu znajduje
bowiem potwierdzenie w
dowodzie z protokołu
ogłędzin świadka. Wszak
A. P. (1) posiadał na palcu
wskazującym lewej dłoni,
na jego spodniej części
na wysokości środkowego
paliczka widoczne dwie
drobne rany cięte o
długości około 0,5 cm.
Ponadto zeznania tego
świadka pozostają też
w zgodzie z relacją
przedstawioną przez T. G.
(1) opisującego zdarzenie
od momentu wyjścia
z mieszkania przez
pokrzywdzonego P. B..
Wersja zaprezentowana
przez A. P. (1) koreluje
też z opinią biegłego
patomorfologa W. G.,
dotyczącą mechanizmu
powstania ran na
ciele pokrzywdzonego.
Wprawdzie świadek ten w
czasie zdarzenia znajdował
się w stanie nietrzeźwości
(o 22:23 stwierdzono
u niego 0,80 mg/dm³
alkoholu w wydychanym
powietrzu – k. 12),
to jednak okoliczność
ta nie deprecjonuje
automatycznie jego
zeznań. Jak podkreślono
wyżej relacja tego świadka
jest zbieżna z innymi
wiarygodnymi dowodami
zgromadzonymi w
sprawie. Ponadto A. P.
(1) pozostawał w dobrych
relacjach z oskarżonym,
nie miał z nim konfliktu,
był jego kolegą, co

		<p>przyznał sam oskarżony, a zatem nie miał żadnego powodu, aby złożyć nieprawdziwe, obciążające W. B. zeznania, narażając się przy tym na odpowiedzialność karną. Przywołane wyżej okoliczności, zdaniem Sądu, świadczą o prawdziwości i szczerości zeznań A. P. (1).</p>	
j.w.	Zeznania świadka T. G. (1)	<p>Wiarygodność zeznań tego świadka, w ocenie Sądu, nie budzi żadnych wątpliwości. T. G. (1) jako sąsiad miał wiedzę dotyczącą trybu życia braci B., nadużywania przez nich alkoholu oraz relacji panujących między braćmi. Opisał też spostrzeżenia, jakie poczynił po wyjściu ze swojego mieszkania. Jego zeznania korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Poza tym świadek ten nie miał żadnego powodu, aby złożyć nieprawdziwe zeznania, bowiem nie utrzymywał żadnym z braci B. bliższego kontaktu.</p>	
j.w.	Zeznania świadka E. G.	<p>Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań tego świadka. E. G. nie była świadkiem zdarzenia, dowiedziała się o nim od swojego męża oraz A. P. (1). Przytoczyła uzyskane informacje, opisała swoje spostrzeżenia, poczynione po wyjściu z mieszkania</p>	

		na korytarz, a także wskazała na relacje panujące między braćmi B. i prezentowany przez nich styl życia. Depozycje świadka korespondują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.	
j.w.	Zeznania świadków M. W. i T. C.	Świadców są funkcjonariuszami policji, opisali przebieg podjętych działań oraz swoje spostrzeżenia poczynione na miejscu zdarzenia; ich relacje są spójne, logiczne i konsekwentne, korespondują ze sobą nie zawierając sprzeczności. Są też zbieżne z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie. Brak jest podstaw do kwestionowania zeznań tych świadków;	
j.w.	Zeznania świadka M. K.	Świadek jest pracownikiem socjalnym i z racji tego zajmowała się sprawami dotyczącymi udzielanej oskarżonemu i jego braciom pomocy społecznej. Opisała zachowanie braci B.. Nic nie sprzeciwia się uznaniu jej zeznań za wiarygodne.	
j.w.	Zeznania świadków A. P. (2) i P. P. (2)	Świadców są sąsiadami oskarżonego i pokrzywdzonego, przy czym – jak przyznał A. P. (2) – z oskarżonym nie lubili się. Z kolei P. P. (2) zeznał, że jego brat dokuczał oskarżonemu. Takie zeznania świadków świadczą o ich szczerości,	

		nie ukrywali bowiem także swojego zachowania wobec oskarżonego. Ponadto świadkowie opisali relacje łączące wszystkich braci, ich zachowania wobec siebie, a ich depozycje korespondują z zeznaniami, jakie złożyli inni sąsiedzi, tj. E. i T. G. (2). W ocenie Sądu, zeznania tych świadków zasługują na uznanie ich za wiarygodne.	
j.w.	Zeznania świadków T. Z., P. S., P. W., G. M.	Świadkowie ci są funkcjonariuszami policji i opisali swoje czynności podjęte w związku ze zdarzeniem. Brak jest podstaw do kwestionowania ich zeznań.	
j.w.	Protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok i opinie biegłego W. G.	Przeprowadzoną przez biegłego sekcję zwłok oraz opracowane opinie Sąd uznał za rzetelne. Opinia te są pełne, jasne oraz wewnętrznie niesprzeczne; zarówno sekcja zwłok jak też opinia sądowo – lekarska sporządzone zostały w sposób profesjonalny oraz naukowo i logicznie uzasadniony; dokonane przez biegłego oceny oraz wyprowadzone wnioski są, w ocenie Sądu, zgodne z doświadczeniem życiowym oraz wskazaniem wiedzy, jak również uzasadnione w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego.	

j.w.	opinia sądowo – psychiatryczna biegłych W. D. i P. M.	Sąd podzielił konkluzje opinii pisemnej biegłych psychiatrów W. D. i P. M.. Opinia ta jest rzetelna, jasna, pełna i odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Biegli sporządzili opinię po uprzednim badaniu psychiatrycznym oskarżonego. Wnioski końcowe biegłych były logiczne i stanowcze.	
j.w.	Opinia z przeprowadzonych badań biologicznych	Biegli przeprowadzili badania noża, zabezpieczonego z mieszkania oskarżonego, wymazówek spod paznokci pokrzywdzonego i oskarżonego zgodnie z obowiązującą procedurą badawczą. Przedstawili wyniki tych badań. Brak jest podstaw do kwestionowania rzetelności sporządzonej opinii.	
j.w.	<p>Protokoły: oględzin miejsca zabójstwa, oględzin oskarżonego, oględzin świadka A. P. (1), zatrzymania rzeczy, zatrzymania oskarżonego,</p> <p>Dokumentacja fotograficzna</p> <p>Karta medycznych czynności ratunkowych, dane o karalności, oraz pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy</p>	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej formie, brak jest podstaw do kwestionowania ich rzetelności.	

<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego W. B.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej opisywał przebieg zdarzenia, twierdząc, że bronił się przed atakiem swojego brata. Przed wszystkim zauważyć należy, iż wersji przedstawionej przez oskarżonego przeczą uznane za wiarygodne zeznania świadka A. P. (1). W. B. w swoich wyjaśnieniach zupełnie pominął pierwszą fazę ataku na swojego brata – P., podczas którego chwycił on nóż z drewnianą rączką i groził przy tym pokrzywdzonemu zabójstwem. Wszak to A. P. (1) uchronił P. B. przed tym atakiem, wyrywając oskarżonemu nóż i kalecząc się przy tym, co potwierdza dowód z protokołu oględzin tego świadka. Ponadto z zeznań tego świadka wynika, iż widział on cios zadany pokrzywdzonemu przez oskarżonego w lewą stronę klatki piersiowej. Opisał ten cios oraz nóż, którym</p>	

oskarżony go zadał. Co należy podkreślić, świadek ten nie wskazał, aby pokrzywdzony trzymał w tym momencie maczugę, o jakiej wyjaśniał oskarżony. Zresztą w mieszkaniu braci B. nie ujawniono żadnej maczugi, o której wyjaśniał oskarżony, a o czym zeznał funkcjonariusz policji G. M.. Wprawdzie w ostatniej fazie postępowania przygotowawczego oraz przed Sądem oskarżony w miejsce maczugi wskazywał nogę od krzesła, ale i tej wersji oskarżonego Sąd nie dał wiary. Zauważyć przy tym należy, iż takie wyjaśnienia oskarżony złożył do protokołu zeznania go z materiałami śledztwa, kiedy zorientował się, że takiego przedmiotu jak maczuga nie znaleziono w mieszkaniu, natomiast ujawniono nogę od krzesła, którą nota bene trzymał oskarżony w czasie przybycia funkcjonariuszy policji M. W. i T. C.. Nie sposób też przyjąć za oskarżonym, iż to pokrzywdzony groził mu pozbawieniem życia. Faktu tego nie potwierdził A. P. (1), a przecież był on w mieszkaniu cały czas i z pewnością usłyszałby takie groźby i zeznałby o tym. Tymczasem świadek ten stanowczo zeznał, iż to oskarżony groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia, a wręcz odwrócił się na

krzyk W. B. „zabiję cię”. Nie dał też Sąd wiary oskarżonemu, kiedy opisywał przyczynę kłótni z P. B., którym miał być fakt palenia w kuchni oraz wypowiedź dotycząca konkubiny pokrzywdzonego E. Ł.. Wersji takiej stanowczo przeczył A. P. (1), podając co było rzeczywistym powodem awantury między braćmi.

Ponadto wyjaśnieniom oskarżonego, jakoby to pokrzywdzony wziął nóż i wymachując nim jednocześnie groził oskarżonemu przeczy także protokół sekcji zwłok i treść opinii biegłego W. G.. Gdyby to pokrzywdzony trzymał nóż, to przecież nie posiadałby na rękach obrażeń o charakterze obronnym, jakie zostały stwierdzone podczas sekcji zwłok. Tymczasem P. B. posiadał na prawej ręce, tj. na jej palcach IV i V, na powierzchni grzbietowej, biegnące w jednej linii, powierzchowne rany cięte, zaś na ręce lewej, na palcu I od strony palca II, w miejscu chwytym ręki lewej, kolejną ranę ciętą. Opisane rany świadczą o tym, iż to pokrzywdzony bronił się przez atakiem oskarżonego, prawą ręką zasłaniając się przed ciosem zadawanym nożem, a lewą ręką chwytając za ostrze noża. Jak wynika z wiarygodnej opinii biegłego W. G.

nie może się także ostać twierdzenie oskarżonego, jakoby rana na plecach pokrzywdzonego powstała na skutek wykręcenia rąk P. B.. Jak stwierdził biegły nie jest to możliwe z punktu widzenia budowy anatomicznej człowieka. Także cios zadany w lewą stronę klatki piersiowej nie mógł powstać przypadkowo, co utrzymywał oskarżony. Z opinii biegłego W. G. wynika bowiem, iż nie pozwala na takie ustalenie przebieg kanału rany. W przypadku nadziania się ofiary na nóż trzymany przez sprawcę, przebieg kanału rany byłby pod kątem prostym lub zbliżonym do kąta prostego do powierzchni ciała ofiary i penetrowałby od przodu ku tyłowi pod wyżej wymienionym kątem. Tymczasem w przedmiotowej sprawie kanał rany przebiegał inaczej, tj. od strony lewej do prawej, od dołu ku górze i od przodu ku tyłowi. Ponadto przebieg kanału rany świadczy o tym, iż rana ta została zadana przy użyciu ręki sprawcy. Cios został zadany z dużą siłą, gdyż rana drażyła w głąb powłok ciała na głębokość ok. 13 cm. Nóż przebił skórę, tkankę podskórną, mięśnie międzybrowne, worek osierdziowy i mięsień prawej komory serca.

Nie mogą się ostać także wyjaśnienia oskarżonego, jakoby zdenerwowało go dobijanie się do drzwi mieszkania, chwycił za nóż i uderzył tę osobę, gdyż spodziewał się w drzwiach A. P. (2). Takim wyjaśnieniom oskarżonego przeczy bowiem cały zebrany w sprawie materiał dowodowy. Zresztą wycofał się z tej wersji także oskarżony, składając wyjaśnienia przed Sądem.

Za nieprawdziwe uznał również Sąd wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdził, iż wyszedł na korytarz i próbował podnieść brata. Takiej wersji przeczą bowiem zeznania A. P. (1) i T. G. (1). Należy podkreślić przy tym, iż T. G. (1) pozostając na zewnątrz budynku cały czas obserwował wewnątrz klatki schodowej przez okno. Opisał on szczegółowo kto i kiedy wychodził z mieszkania braci B. i co się z tymi osobami później działo. Rozmawiał z A. P. (1) na korytarzu, a także wezwał pogotowie do pokrzywdzonego.

Wskazane powyżej okoliczności świadczą o tym, iż wersja oskarżonego jakoby bronił się przed atakiem swojego brata P. B. jest nieprawdziwa, a oskarżony stworzył ją na potrzeby prowadzonego przeciwko niemu postępowania. Taką ocenę

		Sądu potwierdzają też zmiany wyjaśnień oskarżonego z prezentowanej na początku wersji obrony koniecznej do działania w błędzie, aby następnie, w postępowaniu jurysdykcyjnym powrócić do koncepcji obrony koniecznej.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	W. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności karnej na podstawie art. 148 § 1 k.k. podlega sprawca, który zabija człowieka. W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona zbrodni zabójstwa kwalifikowanej z tego przepisu. Oskarżony ugodził pokrzywdzonego nożem w lewą część klatki piersiowej, gdzie znajdują się bardzo ważne dla życia ludzkiego organy. Nóż, którego użył był duży jego brzeszczot miał długość około 19 cm. Nóż ten był wąski i zakończony ostrym			

szpicem. Głębokość rany, jaką zadał oskarżony pokrzywdzonemu wynosiła 13 cm, co świadczy o tym, że działał on z dużą siłą. Rana ta penetrowała do światła klatki piersiowej, powodując ranę kłutą worka osierdziowego i prawej komory serca, z następowym masywnym krwotokiem do worka osierdziowego i lewej jamy opłucnowej, doprowadzając do wstrząsu krwotocznego i w konsekwencji do zgonu pokrzywdzonego, co wynika z karty medycznych czynności ratunkowych, protokołu sekcji zwłok i opinii biegłego W. G., których wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Zgon pokrzywdzonego nastąpił zresztą w bardzo krótkim czasie od zadania mu ciosu przez oskarżonego. Zachowanie oskarżonego stanowiło bezpośrednią przyczynę uszkodzenia ciała P. B., powodując jego zgon.

Przestępstwo zabójstwa wymaga do realizacji znamion opisanego w nim czynu zabronionego umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego albo w postaci zamiaru ewentualnego. Zdaniem Sądu, oskarżony zbrodni zabójstwa dokonał w zamiarze bezpośrednim, tj. chciał doprowadzić do śmierci P. B.. Oskarżony w pierwszej

fazie zdarzenia chwycił niebezpieczne narzędzie, jakim jest nóż. Był to długi nóż kuchenny o szerokości 5 cm. Skierował go w stronę pokrzywdzonego, grożąc mu przy tym pozbawieniem życia, przy czym atak tym nożem uniemożliwił mu A. P. (1). Następnie oskarżony chwycił kolejny nóż, kuchenny, z brzeszczotem o długości 19 cm, wąski, z ostrym szpicem i zaatakował nim pokrzywdzonego. Zadał mu dwa ciosy powodując dwie rany, z których ta druga, zadana w lewą stronę klatki piersiowej, spowodowała prawie natychmiastowy zgon pokrzywdzonego. Oskarżony groził swojemu bratu, krzycząc do niego słowa „zabiję cię”. W. B. był przy tym zdolny do zrozumienia znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, na co wskazuje opinia sądowo-psychiatryczna. Był zdolny do rozumienia skutków swoich działań. Wprawdzie oskarżony pozostawał w chwili czynu w stanie nietrzeźwości, jednak było to, jak wynika z opinii biegłych psychiatrów upojenie o przebiegu prostym i nie miało wpływu na poczytalność oskarżonego. Ponadto oskarżony mógł przewidzieć wpływ alkoholu na swoje zachowanie, bo używał go nałogowo przez wiele

lat. Powołane powyżej dowody i dokonane na ich podstawie ustalenia wskazują jednoznacznie, że W. B. towarzyszył z zamiarem zabójstwa pokrzywdzonego, i to z zamiarem bezpośrednim. Jak wskazał biegły W. G. pokrzywdzony nie miał szans na udzielenie mu skutecznej pomocy lekarskiej. Przebieg prawej komory serca powoduje, że serce staje się hemodynamicznie niewydolne, ponieważ w czasie skurczu komór, w tym przypadku prawej komory, dochodzi do znacznego wycieku krwi poza łożysko układu krążenia, w wyniku czego dochodzi do spadku ciśnienia krwi i utraty przytomności, a następnie w wyniku masywnego krwotoku wewnętrznego i spadku ciśnienia tętniczego krwi dochodzi do zgonu ofiary.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 15 maja 2019 r., sygn. akt II AKa 22/19 (LEX nr 2719373), do okoliczności, na podstawie których należy poczynić ustalenia w zakresie zamiaru sprawy, zalicza się godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę cios, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia, głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również

stosunek sprawcy do pokrzywdzonego jego właściwości i dotychczasowy tryb życia, zachowanie przed popełnieniem przestępstw, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia i stopień zagrożenia dla życia pokrzywdzonego. Bez wątpienia na gruncie przedmiotowej sprawy rodzaj użytego narzędzia i jego duże rozmiary, duża siła ciosu, który doprowadził do zgonu pokrzywdzonego i jego ukierunkowanie, ilość zadanych ciosów, przebieg rany i nieomal natychmiastowy skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego, kłótnia z bratem, groźenie mu pozbawieniem życia wskazują, że zamiarem W. B. było dokonanie zabójstwa brata – P. B.. Oskarżony, co podkreślali świadkowie, jest osobą agresywną, to on najczęściej krzyczał na pokrzywdzonego, obrażał go, wyganiał z mieszkania, doprowadzając do tego, że P. B. nocował na klatce schodowej. Opisany przez A. P. (1) powód agresji oskarżonego wobec brata w żadnym wypadku nie usprawiedliwia tak agresywnego i konsekwentnego zachowania W. B.. Ustalona motywacja także czyni koniecznym przypisanie przez Sąd oskarżonemu zamiaru bezpośredniego.

Oskarżony chciał śmierci P. B. i do tego skutku swoim działaniem doprowadził.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. B.	I	I	<p>Przy orzeczeniu kary Sąd miał na względzie:</p> <p><u>Okoliczności łagodzące:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - dotychczasowa niekaralność oskarżonego, <p><u>Okoliczności obciążające:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - godzenie w podstawowe dobro chronione prawem – życie ludzkie, - działanie w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia P. B., swojego brata, który był dla niego jedną z najbliższych osób, - błahy powód agresji, jakim była odmowa poczęstowania alkoholem, nie przystający do spowodowanych przez oskarżonego tragicznych następstw, - użycie bardzo niebezpiecznego narzędzia, o dużych rozmiarach, - dopuszczenie się czynu w stanie nietrzeźwości, - opinia o oskarżonym, z której wynika, że był osobą agresywną, nadużywał alkohol,

Rozwijając wskazane wyżej punktowo okoliczności w pierwszej kolejności zauważyć należy, iż po stronie oskarżonego dopatrzyl się Sąd jedynie jednej okoliczności łagodzącej, a mianowicie uprzedniej niekaralności. Dużo większa jest natomiast ilość okoliczności obciążających, uzasadniających potrzebę zaostrenia wymiaru kary wobec oskarżonego. Rodzaj i postać zamiaru, w wyniku którego dokonał opisanego w wyroku przestępstwa wpływają na ocenę stopnia jego zawinienia, który już tylko z tych powodów oceniać należy jako bardzo wysoki. Oskarżony popełnił przecież najcięższą gatunkowo, stypizowaną w ustawie karnej zbrodnię. Co istotne, oskarżony zdecydował się na podjęcie niezwykle agresywnego wobec ofiary działania z błahego powodu, kompletnie nie przystającego do tragicznych skutków jego działania. Oskarżony działał w stanie nietrzeźwości, co jest kolejną okolicznością wpływającą na potrzebę zaostrenia kary. Oskarżony wprawdzie nie zaplanował wcześniej zabójstwa P. B. co oznacza, że działał on pod wpływem zamiaru nagłego, jednak łatwość,

z jaką przystąpił on do realizacji tego zamiaru wskazuje, w ocenie Sądu, na brak po jego stronie naturalnych barier moralnych, a zarazem rażące lekceważenie podstawowego dobra prawem chronionego, jakim jest życie innego człowieka. A przecież jest to dobro najważniejsze; nie ma nic cenniejszego od życia człowieka. Ponadto oskarżony w środowisku lokalnym miał opinię osoby agresywnej, nadużywającej alkoholu.

W świetle dyrektyw wymiaru kary oraz wskazanych powyżej okoliczności jako adekwatną do bardzo wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i takiego samego stopnia jego winy Sąd uznał karę 25 lat pozbawienia wolności. W świetle przywołanych wyżej okoliczności, w ocenie Sądu, kara pozbawienia wolności, której górną granicę ustala przepis art. 37 k.k., nie oddawałaby należycie bardzo wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i bardzo wysokiego stopnia winy sprawcy. Przy tym nie zaistniały żadne istotne okoliczności łagodzące, które stałyby na przeszkodzie orzeczeniu tej kary. Zdaniem sądu kara orzeczona w niższym wymiarze

			nie mogłaby odnieść w stosunku do oskarżonego celu wychowawczego lub prewencyjnego.
1Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. B.	III	I	Sąd orzekł przepadek noży, stanowiących własność oskarżonego i służących mu do popełnienia przestępstwa.
j.w.	II	I	Oskarżony był tymczasowo aresztowany, na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono mu okres tego rzeczywistego pozbawienia wolności, z uwzględnieniem, że w jego trakcie odbywał on inne kary pozbawienia wolności.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	<p>Oskarżony występował z obrońcą ustanowionym z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym; obrońca złożył wnioski o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oświadczając, iż nie zostały one pokryte w żadnej części oraz przedkładając spis kosztów.</p> <p>Na kwotę zasądzoną przez Sąd składają się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 300 zł (§ 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu), - 1 080 zł (§17 ust. 2 pkt 5 i § 20 w/w rozporządzenia – 4 dodatkowe terminy rozprawy), <p>Powyższa kwota została podwyższona o podatek od towarów i usług zgodnie z § 4 ust. 3 cyt. wyżej rozporządzenia.</p> <p>Nadto, w oparciu o § 2 pkt 2 w/w rozporządzenia Sąd zasądził poniesione</p>	

	<p>przez obrońcę wydatki związane z jego dojazdem do Aresztu Śledczego w J. i Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, wskazane przez obrońcę w spisie kosztów.</p>	
V	<p>Orzeczenie o kosztach oparto o przepisy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. Oskarżony przebywa w warunkach izolacji, nie posiada majątku, a nadto została wobec niego orzeczona kara 25 lat pozbawienia wolności, a zatem zasadnym było zwolnienie go w całości od uiszczenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.</p>	
1Podpis		
<p>Maria Migoń – Karwowska Robert Bednarczyk</p>		